

rere med Udlandet med Verdensmarkedet, eller skal det gaa ud af Verdensmarkedet? Skal Danmark derfor optage en økonomisk Fremstridtspolitik og benytte sin fyldte Statskasse dertil, eller skal det blive ved at staa som det hidtil har staaet, paa en økonomisk Stagnation, og samle sine Penge i Statskassen? Saaledes ser Spørgsmaalet. Jeg tilstaar, at jeg er en Modstander af den Politik, der hober Penge op i Statskassen, ganske særlig fordi jeg tror, det er en daarlig og uretfærdig Politik overfor Statskæderne, der have Krav paa, at der ikke samles Mere, end der er Brug for, og at det, naar det skal bruges, da bruges i produktivt og ikke i uproduktivt. Diemed. Men særlig stor Mistillid har jeg til denne Politik, under de Forhold, hvorunder vi nu leve, og som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, ligesaa lidt som nogen Anden har kunnet forudsæ (Afbrudelse). Nei, det ærede Medlem har hverken kunnet forudsæ eller forhindre det, Mere vil jeg ikke bebrejde det ærede Medlem, han har ingen af Delene kunnet gjøre. Jeg siger, at under disse Forhold er det særligt lidet vel beregnet at lade Pengene ligge i Statskassen, thi det er i Virkeligheden det Samme som at give ikke blot vore Modstandere, men netop det, som vi maa anse for det Skadeligste og Værste her i Landet, Midler til at leve for.

Udtalelse: Det er tilfredsstillende at se, naar vi faae en Jernbanesag frem i Folkethinget, at de politiske Partiser falde til alle Sider, og at man ikke, som man pleier, kun ser Folk fra de forskjellige Leire bryde Landet med hinanden. Dette er ogsaa slet her. Jeg vil nu først tillade mig at bringe en Tak til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) for den Sympathi, han udtalte for de jydskes Interesser, thi det kan jo ikke negtes, at Alt, hvad der hører til Jernbanesager i Sjælland, bliver behandlet med temmelig megen Tilsidefattelse af hele Rigsdagen. Naar imidlertid Spørgsmaalet i dette Dødblik staaar paa, om man skal lægge Vægten paa den gennemgaaende eller paa den lokale Trafik, saaledes som det blev fremhævet af det samme ærede Medlem ligesom ogsaa af det ærede Medlem for Njebenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein-Vedreborg), tror jeg rigtig nok, at man maa sige, at det er vanskeligt at gjøre Skjel derimellem, thi de høre begge ubrødelig sammen. Først og fremmest kan jeg ikke negte, at min Sympathi gaar i Retning af at fremme Alt, hvad der kan være til Nytte for den lokale Trafik, men paa den anden Side er det

klart, at man umuligt kan undvære den gennemgaaende. Naar den høitæredede Minister udtalte, at det var vanskeligt at tilfredsstille med Hensyn til den gennemgaaende Trafik, idet man nemlig derved kommer til at offre betydelige Summer og ofte kommer til at støde de særlige Interesser rundt omkring i Landet, og naar han navnlig gjorde gjældende, at da i Sjælland det 5te gennemgaaende Tog blev oprettet, stødte det paa betydelig Modstand fra mange Sider, og da man igjen vilde bringe det tilbage i det gamle Spor, mødte det atter Modstand, vil jeg dertil sige Følgende: Da man oprettede den store gennemgaaende Trafik til Fordel for svenske og tyske Rejsende, tilsidefattede man paa den hensynsløseste Maade hele den lokale Trafik. Der var mange Steder rundt omkring i Sjælland, hvor man klagede over, at man blev tilsidefattet med Hensyn til Postforsendelser og Godstrafik i en ganske overordentlig Grad, men man maatte jo finde sig i Omstændighederne. Det Hele blev gennemført med store Beføstninger, idet for det Første den daglige Trafik blev betydelig forøget baade med Hensyn til Personellet og med Hensyn til Materiellet, og for det Andet alle Stationer maatte ombannes. Det kostede som sagt ganske enormt at faae den gennemført, og Befolkningen maatte finde sig i de betydelige Ulemper, der medfulgte. Paa Grundlag af det Existerende er der nu fremkommet en ny Trafik, nye Maader at arbejde paa, og nye Forbindelser have udviklet sig. Saa kommer man imidlertid igjen og siger: Vi have prøvet det i 2 Aar, men det duer ikke, det koster for Meget, og uden noget Hensyn slaar man atter ihjel Alt, hvad der er blevet oprettet for 2 Aar siden. Det er det, der er en Tilsidefattelse af Befolkningens Lyst. Har man først gjort en Dumhed, maa man selv tage Konsekventerne og ikke pludseligt gaa hen og sige: Nu op-hæve vi atter dette og derved den Trafik, der har udviklet sig paa Basis af det, vi gjorde for 2 Aar siden. Det er det, Befolkningen klager over, men ikke over, at man søger at komme til naturligere Jernbaneforhold. Men netop i Kraft af, hvad der er foregaaet i Sjælland, vil jeg sige, at dette Lovforslag har min Sympathi til en vis Grad, thi det søger netop at fremme den gennemgaaende Trafik, som naturlig bør komme med vore Nabolande. Uden at gjøre et stort og mægtigt Skridt, der koster overordentlig Meget, er det det første Skridt henimod at forbedre den gennemgaaende Trafik, der allerede er tilstede. Men samtidig forekommer det mig rigtig nok, at man kunde fordrø, at Loven tog det Hensyn, at den